

Amor en blanc i negre

Norma Editorial publica 'Sofia y el negro', una història de relacions interracial i sobre la immigració

JORDI OJEDA
Andorra la Vella

Judith Vanistendael (Leuven, Bèlgica, 1974) va visitar Barcelona amb motiu de la publicació del seu treball *Sofia y el negro*, nominat al premi de millor obra en el passat festival Internacional de la Bande Dessinée d'Angulema. Norma Editorial recopila els dos volums originals en un de sol dins de la seva col·lecció de novel·la gràfica. Cada un dels dos actes que formen l'obra són dos instants separats en el temps d'una història d'amor relatada per dos guionistes diferents: en la primera part, el guionista és el seu pare, el famós escriptor belga Geert Vanistendael, del qual adapta un relat curt sobre el comportament i els sentiments d'un pare que veu com la seva filla inicia una relació amb un noi de color i immigrant a qui coneix en un centre d'acollida. La segona part està guionitzada per la mateixa autora. Aquest cop la història està narrada des de la perspectiva de la filla, i mostra i insinua part del desenllaç de la relació entre tots dos joves. Els estils narratius també són diferents, la qual cosa dona una certa singularitat a la

lectura seguida dels dos relats, això sí, amb una característica comuna que podríem catalogar com un gran homenatge a l'el·lipsi. En totes dues parts el lector s'ha d'imaginar justament el que no es veu, la relació entre pare i filla en la primera part, i la de la parella en la segona. Tot

OBRA

Tracta de la història d'amor entre una parella de diferent raça

REACCIONS

La publicació ha rebut crítiques per la relació que s'exposa

plegat en un ritme narratiu ben aconseguit per part de l'autora, que reconeix la gran dificultat que li va suposar: "Jo en realitat dibuixo molt de pressa, el més lent és saber com convertir el relat en vinyetes, com estructurar

les seqüències i mantenir l'atenció del lector, hi ha dibuixos que potser no són interessants, però ajuden a comprendre millor per què s'esdevenen els successos."

Vanistendael va fer els seus estudis en història de l'art i art ètnic i els va continuar amb un màster en art iberoamericà fet a Sevilla (parla un castellà perfecte, amb cert accent andalús), i no és fins molt més tard que decideix formar-se a Bèlgica en una escola de còmic. Tot i així, la gestació de la primera part de l'obra li ocupa cinc anys de la seva vida, en què cria en paral·lel els seus dos fills ("els nens em xuclaven tota la meua creativitat") i sense una intenció premeditada d'acabar dedicant-se professionalment al còmic. És precisament al seu projecte de final d'estudis on desco-

breix el plaer de contar històries amb el dibuix i un editor especialitzat en autores la converteix en una dibuixant mediàtica (hi ha poques autores en un país amb força tradició a la historieta) que fa que la novel·la gràfica s'acabi publicant també per entregues en un diari local en pàgina completa (cosa molt original, per altra banda).

Una de les pàgines publicades on es percep d'una forma onírica la relació sexual entre els dos personatges (recordem-ho, una blanca amb un negre) li va suposar rebre al diari crítiques i amenaces dels lectors que van obligar la mateixa directora del diari a sortir en defensa de la llibertat d'expressió. Això sí, la polèmica va ajudar a donar més projecció a l'obra i de retruc a l'autora, filla d'un escriptor habitual de la televisió del país.